

دکتر ابوالقاسم بختیار اولین پزشک ایرانی است که تا سن ۳۹ سالگی تحصیلات ابتدایی داشت و خدمتکار یکی از خوانین بزرگ بختیاری بود. او هر روز فرزندان خان را به مدرسه می برد و همان جا می ماند تا مدرسه تعطیل می شد و دوباره آنها را به منزل می برد.

دبیرستانی که فرزندان خان در آن تحصیل می کردند یک کالج آمریکایی (دبیرستان البرز) بود که مدیریت آن برعهده دکتر جردن بود. دکتر جردن از پنجره دفتر کارش می دید که هر روز جوانی قوی هیکل چند دانش آموز را به مدرسه می آورد. یکروز که این جوان در شکستن و انبار کردن چوب به خدمتگذار مدرسه کمک کرد دکتر جردن از کار او خوشش آمد و او را به دفتر فرا خواند و از او پرسید که چرا ادامه تحصیل نمی دهد؟

جوان (دکتر ابوالقاسم بختیار) گفت که بعلت سن بالا و نداشتن هزینه تحصیل و همچنین با داشتن سه فرزند قادر به این کار نیست. دکتر جردن پذیرفت که خود شخصا آموزش او را در زمانی که باید منتظر بچه های خان باشد بر عهده بگیرد. او بعلت استعداد بالا ظرف چند سال موفق به اخذ دیپلم شد و با کمک دکتر جردن برای ادامه تحصیل به آمریکا رفت و سرانجام در سن ۵۵ سالگی مدرک دکترای پزشکی خود را از دانشگاه نیویورک گرفت. دکتر بختیار چهار فرزند داشت که همگی آنها پزشک بودند. کتر سامویل مارتین جردن معلم و مبلغ آمریکایی از سال ۱۸۹۹ تا ۱۹۴۰ ریاست کالج آمریکایی در تهران بر عهده داشت و به پاس خدماتش خیابانی در تهران بنامش نامگذاری شد.

گاهی یک خدمت ما می تواند سرنوشت فرد و حتی اجتماعی را تغییر دهد. خوبی خوبیست با هر مذهب و یا هر ملییتی!!!

دلیل نامگذاری خیابان جردن:

دکتر جردن پس از بازگشت به آمریکا، در سال ۱۳۲۳ هجری خورشیدی، دوباره به ایران آمد و مورد استقبال شاگردان و مریدانش قرار گرفت. او ایران را وطن دوم خود می نامید و همواره از آن به نیکی یاد می کرد. وی در سال ۱۳۳۳ هجری خورشیدی، در ۸۱ سالگی در آمریکا در گذشت.

در سال ۱۳۲۶ هجری خورشیدی، مراسمی به یاد او و برای بزرگداشت او در تالار دبیرستان البرز برگزار شد و نیم تنه سنگی وی را که استاد ابوالحسن صدیقی تراشیده بود، در کنار در ورودی آن نصب کردند. این پیکره بعداً به کتابخانه دانشگاه صنعتی امیرکبیر منتقل گردید.

بزرگراه آفریقا در شمال تهران، در زمان رژیم پهلوی، به یادبود وی خیابان جردن نام گرفته بود، نامی که هنوز هم بطور غیر رسمی کاربرد دارد.

کتابی به نام «روش دکتر جردن» به قلم شکرالله ناصر در دیماه ۱۳۲۳ در تهران منتشر شده که در آن به شیوه کار وی و اداره دبیرستان پرداخته است.